

अकृतात्मा अजितमनाः कृतात्मानं नित्यसिद्धं प्रत्यगात्मानं आत्मनः स्वस्य इन्द्रियनियन्तादित्यत्र इन्द्रियनियन्तादित्यत्र इन्द्रियाणां अप्रमादतः अवहिततया काम
त्यागः अप्रमादः अविहिंसेति छेदः ज्ञानस्य योनिः कारणं ॥ १८ ॥ च्यवतु तत्त्वात् प्रच्युता मा भूत् यतस्ततः सर्वेभ्य आंतरेभ्यो वा स्वेभ्यश्च विषयेभ्यो नियच्छन्निगृह्णीष्व ॥ १९ ॥ इन्द्रियाणां समनस्कानां धारणं नियहणं
भूय इति नाम्नां कर्मणां च अर्थवित् भूत्वा ॥ १ ॥ यावदभिजानेतावत् वदामीति शेषः वस्तुतस्तु सः अप्रमेयो वाचामगोचरः ॥ २ ॥ वस्ते आच्छादयति मायया आवृणोतीति वावस्यति स्तभ्राति भुवनमिति वावस
संजय उवाच नाकृतात्मा कृतात्मानं जातु विद्याज्जनार्दनं ॥ आत्मनस्तु क्रियोपायो नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ १७ ॥ इन्द्रियाणामुदीर्णानां कामत्यागोऽप्रमाद
तः ॥ अप्रमादोऽविहिंसा च ज्ञानयो निरसंशयं ॥ १८ ॥ इन्द्रियाणां यमेयतो भवराज न्नतंद्रितः ॥ बुद्धिश्च ते मा च्यवतु नियच्छेनां यतस्ततः ॥ १९ ॥ एतज्ज्ञानं वि
दुर्विप्रा ध्रुवमिन्द्रियधारणं ॥ एतज्ज्ञानं च पंथाश्च येन यांति मनीषिणः ॥ २० ॥ अप्राप्यः केशवो राजन्निद्रियैरजितैर्नृभिः ॥ आगमाधिगमाद्योगाद्वशीतत्वे प्रसी
दति ॥ २१ ॥ इति ० म ० उ ० यानसं ० संजयवाक्ये ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच भूयो मे पुंडरीकाक्षं संजया चक्ष्वपृच्छतः ॥ नाम
वसुत्वादेव योनितः ॥ वासुदेवस्ततो वेद्यो बृहत्त्वाद्दिष्णुरुच्यते ॥ ३ ॥ मौनाद्व्यानाच्च योगाच्च विद्धि भारत माधवं ॥ सर्वतत्त्वमयत्वाच्च मधुहामधुसूदनः ॥ ४ ॥ कृषिर्भूवा
चकः शब्दो णश्च निर्दतिवाचकः ॥ विष्णुस्तद्भावयोगाच्च रुष्णो भवति सात्वतः ॥ ५ ॥ पुंडरीकं परं धाम नित्यमक्षयमव्ययं ॥ तद्भावात् पुंडरीकाक्षो दस्युत्रासा ज्जनार्द
नः ॥ ६ ॥

त्यस्मिन् भुवनमिति वा वासुः सचासौ देवो द्योतमानश्च वासुदेवः वसंति देवा अस्मिन्निति वा करणायामस्योद्भवं प्रलयस्थानमित्यर्थः बृहत्त्वाद्वापकत्वात् वेवेष्टिव्यामो निसर्वमिति विष्णुः ॥ ३ ॥ मौनात्
ध्यानाच्च योगाच्चेति माधीवृत्तिः तां स्वस्य उपाधिभूतां मौनादिभिः धवयति दूरीकरोतीति माधवः मौनं मुनेः कर्म मननं शास्त्रतो युक्तितश्च तत्त्वालोचनं ध्यानं निश्चिते तत्त्वे चेतसः प्रणिधानं योगस्तस्यैव चेतसो निरोधः
मधुसूदनो मधोर्देत्यस्य नाशकः श्रोतृकृष्णः सर्वाणि चतुर्विंशतिसंख्यानितत्त्वानितन्मयत्वात् तत्त्वधानत्वात् मधुहामधूनि पृथिव्यादीनि हंति संहरति गच्छंति वा एनमिति मधुहा इयं पृथिवी सर्वेषां भूतानां मध्वस्थे
पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मध्विति श्रुत्या पृथिव्यादितत्त्वजातस्य मधुशब्देनैव निर्देशात् ॥ ४ ॥ कृषिः कर्षत्यात्मनिसर्वं संहरतीति कृषिः सर्वप्रपंचबाधावधिभूतं सत्तामात्रं भूवाचकः भवतीति भूः सत्तातद्वाचकः कृ
षिरिति शब्दः णश्च निर्दतिः सुखं विष्णुस्तद्भावयोर्धात्वर्थयो र्योगात् कृष्णः सन्मात्रानंदरूपो भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ पुंडरीकं श्वेतपद्मं तत्सदृशं पुंडरीकमिव पुंडरीकं हृदयकमलं धाम वासस्थानं तत्र सन्नपि अक्षो नक्षी
यतेहन्यतेवेति पुंडरीकाक्षः तथा च श्रुतिर्नास्य जरयैतज्जीर्यति न वधेनास्यहन्यत इति हृत्पद्मदोषैर्जरानाशादिभिः परमात्मनोऽस्पृष्टत्वमाह दस्युत्रासात् जनंदस्युजनं अर्दयति पीडयतीति जनार्दन इत्यर्थः ॥ ६ ॥